

အနုပညာကမ္ဘာ ပျိုးလက်ဟန်

ရွှေအင်းကြင်းညို

ကမ္ဘာကြီးက ကျဉ်းကျဉ်းလေးပါ။ “ညို” ကို စိုက်ကြည့်နေတဲ့ မျက်လုံးတစ်စုံက တချိန်က “ညို” ကို အနိုင်ရဖူးသူ။ ခုတော့ “ညို” အလှည့်ပေါ့။ ခြေလှမ်းမမှားစေနဲ့ ။ မောင့်လက်ကို ပိုပြီး ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး လှပသော ခြေလှမ်းများကို ပိုပြီးလှပစေလိုက်သည် ။ စီးထားတဲ့ သုံးလက်မ ပင်ဆယ်လ်ဟီးလ် ကြောင့်ပင် ခြေလှမ်းမမှား ခဲ့ပဲနဲ့ “ညို” အနိုင်ရထားတဲ့ သူရဲ့ အကြည့်ကြောင့်များ ဝေးပါသေးရဲ့ ၊ ခုချိန်မှာ သူက “ညို”ကိုတောင် ပြန်ပြီး အားကျချင် အားကျနေမှာ ။ “ညို” ခင်ပွန်း “မောင်” ကို တစ်နိုင်ငံလုံး မသိတဲ့ သူ မရှိဘူး၊ မိန်းကလေး များ စွာရဲ့ စိတ်ကူးထဲက သူရဲကောင်း။ ဒီလိုလူမျိုးကို ပိုင်ဆိုင်စေရဖို့ ကိုယ့်လို အရည်အချင်း ရှိကြလို့ လား။ ခေါင်းကို ပိုမော့လိုက်သည် ။ တော်ရုံလူဆို စကားသိပ်မပြောချင်။

ကဲ “မောင်” အရှိန်အဝါဖြင့် ထိုင်ရတော့လည်း အထူးပြင်ဆင် ထားသည့်စားပွဲမှာ ။ သတို့ သား သမီးကလည်း အရေးတယူ အကြာကြီး နှုတ်ဆက်ကြလို့ ။ ဖျတ်ခနဲ လင်းသွားတဲ့ ကင်မရာ ဖလက်ရှ်ထဲမှာ မျက်လုံးမှိတ်မသွားစေရ။ “မောင်” ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ အပြီးလေးကို ပြီးထားလို့ ။ မနက်ဖြန် ဂျာနယ်တွေထဲမှာ “မောင်”နဲ့ “ညို”မင်္ဂလာပွဲတက် လာတဲ့ ပုံတွေ ကိုမြင်ရဦးတော့မယ်။ မိန်းကလေးတွေနဲ့ အားကျမနာလို မှုကို ထပ်ရဦးမယ်။

“ခဏပဲနေမယ် နော်မောင် ပြီးရင် Promotion ပွဲတစ်ပွဲသွား

ရဦးမယ်လေ”

“မောင့်” ရဲ့ တစ်နေ့တာ အစီအစဉ်ကို “ညို”ပဲ ဆွဲပေးရသည်။ “ညို” သည် “မောင့်” ဘဝကို ထိန်းချုပ်ခွင့် ရထားတာ အသေအချာပဲ။ “မောင်” ကလည်း “ညို” မပါပဲ ဘာကိုမှ မစီစဉ်တတ်။ “ညို” က မောင့်ထက်ပိုပြီး အပေါင်းအသင်း ဝင်ဆန့်ခဲ့သည်။

“မောင်” ကစိတ်နှလုံးကောင်းသည် ။ အားနာလိုက်လျော တတ်သည် ။ ကြိုးစားမှု ကံတရားကြောင့် ခုလိုနေရာမှာ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့တာ။ ဒါကို စနစ်တကျ မထိန်းမသိမ်း တတ်ရင် အချိန်မရွေး လွင့်ထွက် သွားနိုင်သည်။

နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်သွားသော “မောင့်”ကို စောင်ကလေး ခြံပေးပြီး အလုပ်ခန်းဆီ ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။ ။ မင်္ဂလာပွဲတုန်းက “ညို” ကို စိုက်ကြည့်နေခဲ့သော မျက်လုံးတစ်စုံ သတိရပြီး ဆေးသောက် လိုက်ရသည်။ ။ ဟူး မောလိုက်တာ။ မောလို့ မဖြစ်ဘူး မနက်ဖြန် အတွက် အစီအစဉ် ဆွဲရဦးမယ်။ စားကြည့်စားပွဲပေါ်က “ညို”နဲ့ မောင်ရဲ့ မင်္ဂလာဓာတ်ပုံလေး ကိုစိုက်ကြည့် နေမိသည်။ ။ ခမ်းနားကြီးကျယ်သော မင်္ဂလာပွဲကို တူတူဆင်နွှဲခဲ့ရသည်။ ။ ကြည့်စမ်း လူတိုင်းဒီလို မင်္ဂလာပွဲမျိုး ကျင်းပနိုင်ဖို့ မပြောနဲ့ အဖိတ်ခံရဖို့ အခွင့်အရေး တောင်ရတာ မဟုတ်ဘူး။ ။ “မောင်” နဲ့ အတူကျော်ကြားမှု ကိုရပြီး။ Shopping ထွက်ရင်တောင် မသိတဲ့ သူ ခပ်ရှားရှား။ ဘယ်ဆိုင်ထဲဝင်ဝင် တလေးတစား နေရာပေး ခံရလို့။ Designer ဖိနပ်တစ်ရံကို ပိုက်ဆံစုပြီး ဝယ်စရာ မလိုတော့။ လက်ဆောင် ရတာ တွေတောင် စီးလို့ မကုန်။ လူတွေရဲ့ ရိုးကျိုးနှိမ့်ချမှုတွေကို အရသာ ခံချင်လို့ ဈေးဝယ်ထွက်တာ။

ခုလိုဘဝကို ရလာတဲ့ အတွက် “မောင့်”ကို ကျေးဇူးတင်ရမှာ

ပေါ့နော်။ “ညို့” မှာ ရှိခဲ့တဲ့ အတိတ်ဟောင်းက မျက်လုံးတစ်စုံက “ညို့”ကို မင်္ဂလာဆောင်မှာ တုန်းက စူးစူးရဲရဲ ကြည့်နေခဲ့တာ။ အပေါ်ယံ ယဉ်ကျေးတဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းမှာ “ညို့” အကြောင်းသိတဲ့ သူရှိလည်း “မောင့်” အရှိန်အဝါနဲ့ ဘယ်သူကတော့ ရှေ့တင် လာပြီး ပြောရဲမှာ လဲ။ အတိတ်ဘဝမှာ မွေးမိန်ခဲ့ပြီ။ ကောလဟာလများ လားဟု ဇေဇေဝါ ရှိခဲ့ပြီ။ “ညို့” ပတ်သက်ခဲ့ဖူး သူက ဒီမှာ ရှိမှ မရှိတော့တာ။ “ညို့” ကလူတွေရဲ့ အမြင်ထဲမှာ ငေါင်းငုံ့ ပျောက်ကွယ်သွားမယ့် မိန်းမ မဟုတ်ဘူး ။ အတိတ်ဘဝထဲမှာ ပဲ နာကျင်နစ်မွန်းနေမယ့် မိန်းမ မဟုတ်ဘူး ။ “မောင်” လက်တွေနဲ့ အရှုံးထားမယ့်သူ။ ဇက်ညောင်းလည်း ခေါင်းမငုံ့။

ဟော မေမေ့ဆီက ဖုန်းလာနေပါလား။ “ညို့” ဘယ်သူနဲ့ ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတယ် ဆိုတာ မေမေ တကယ်ပဲ မသိခဲ့တာလား။ မသိချင်ယောင်ဆောင်ပဲ ဆောင်နေခဲ့တာလား။ အသက် (၂၁) နှစ်မှာ “ညို့”က Assitant Manager ရာထူးဖြင့် အလုပ်ရပြီးကထဲက အိမ်ခွဲနေခဲ့သည် ။ ဖေဖေနဲ့ မေမေက ဖေဖေ ဂုဏ်နဲ့ ဟန်ပဲရှိတော့တာလေ။ “ညို့” နေချင်တဲ့ အဆင့်မြင့် လူနေမှုဘဝကိုမှ မပေးနိုင်တာ။ ဣန္ဒြေမပျက်ရုံ တိုက်ပုလေးတစ်လုံးရယ်၊ မော်ဒယ်လ်ဟောင်း ကားလေးတစ်စီး သာကျန်တော့တာ။ “ညို့” စိတ်ပျက်သည် ။ ကိုယ့်ဘာသာ အိမ်ခွဲထွက်ခဲ့တုန်းက အနောက်တိုင်းဆန်သော ဖေဖေနဲ့ မေမေက မတားခဲ့ကြပေ။ ဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည် ။

“အင်းကြင်း” ဟူသော မေမေ့ အသံကို အရင်ကြားရသည် ။ မေမေပဲ “ညို့”ကို အင်ကြင်းလို့ ခေါ်သည် ။

“ပြောလေမေမေ”

“မေမေ့ သူငယ်ချင်းက ဘယ်လ်ဂျီယံ စိန်လေးတွေ ပါလာလို့ လေ၊
“အင်းကြင်း” ရော ကြည့်ချင်မလားလို့ ”

“မေမေက ဝယ်မလို့ လား”

“ကြည့်ရအောင်ပေါ့ကွယ်၊ ဈေးတော်ရင်လည်း မေမေက
ဝယ်ထားမလားလို့ ။ တစ်နေ့ကြရင် အင်ကြင်းတို့ ပဲ မေမေ့ပစ္စည်းကို
ရကြမှာ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ”

မေမေ ဖုန်းချသွားသည် ။ မေမေကတော့လေ စကားကို
လှအောင်ပြောတတ်တာပဲ။ ပြီးရင် “ညို” ပဲ စိုက်ပေးရဦးမှာ ။
ကိုယ့်အမေဆိုတော့ လည်း ဝယ်ပေးရတာ သိပ်တော့ကိစ္စ မရှိပါ။
မေမေပြော သလိုပဲ တစ်နေ့ကြရင် “ညို” တို့ မောင်နှမပဲ ရမှာ လေ။

“ညို့ကတော့လေ မကောင်းတော့ပါဘူး။ ကိုယ့်အမေကို
ဝယ်ပေးတာတောင် ဈေးကွက်တွက်နေမိတာ။ မေမေ့ဆီက ဖုန်းချပြီး
ရယ်ချင် ငိုချင် ဖြစ်လာသည် ။ “မောင့်” မေမေရော
ဘာတွေလုပ်နေလည်း မသိ။ နယ်ကလေးမှာ ပဲ သူ့စီးပွားလေးနဲ့ သူ
အေးအေးဆေးဆေး ရှိလှသည် ။ “မောင့်” မေမေ ရိုးလှတာတော့
ဩချရသည် ။ ဒီလောက်အောင်မြင်နေတဲ့ သားနဲ့ တောင် လာမနေခဲ့။
ရ န် ကု န် မှာ မနေတတ်ဘူးတဲ့ ။ တစ်ဦးတည်း သောသားကို
စိတ်ချလက်ချထား၊ ထားတာ အံ့ပါရဲ့ ။ “ညို့”နဲ့ သဘော မတူဘူးလို့
လည်း တစ်ခွန်းမှ မပြောခဲ့။ သားကြိုက်ရင်ပဲ စိတ်ချမ်းသာနေတဲ့ ပုံ။
“တို့ ကတော့ တောကျတယ် ပြောပြော ရန်ကုန်မှာ နေကို မနေတတ်
တာသမီးရေ” ဟု အားပါးတရကြီး ပြောရင် ကျေးဇူးပဲ ဟု စိတ်ထဲက

ပြောမိသည် ။ ဒါကြောင့် “မောင်”က “ညို့” လက်ထဲ ရောက်တာပေါ့။ “ညို့”တို့ မင်္ဂလာဆောင်ခါနီး “မောင်” က မင်္ဂလာဆောင်မှာ မေမေ ဝတ်ဖို့ “ညို့” ပဲ ဝယ်ပေးလိုက်ပါပြောတော့ “ညို့” လည်း အပင်ပန်းခံ မနေတော့။ သင့်တော်ရာပဲ ဝယ်ပေးလိုက်သည် ။ “မောင်” ကတော့ သူ့အမေကို ဂရုစိုက်သည် ဟု ကျေနပ်ကာနေလေသည် ။ “မောင့်”မှာ အဖေမရှိတော့ အမေကိုပဲ “ညို့” က “မောင့်” အတွက် ဂရုစိုက် ပေးရမှာ ပေါ့။ ဒါမှ “မောင်” ကပိုချစ်မယ် မဟုတ်လား။

“ညို့”တို့ အိမ်ကလေးကိုလည်း “ညို့” စိတ်ကြိုက်သာ ဆောက်ခဲ့သည် ။ “မောင်” ကတော့ “ညို့”ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးစွာ ဘာဆိုဘာမှ မပြောခဲ့။ “ညို့” ကြိုက်ရင် “မောင်” လည်း ကြိုက်တယ်တဲ့ ။ “ညို့” ကံကောင်းသည် ။ “မောင့်” ကို စိတ်မချရတာ မျိုးမရှိသလောက်ပင်။ “မောင်” က “ညို့”မှ “ညို့” ချစ်ရှာသည် ။ “ညို့”ကလည်း “မောင့်”ကို ချစ်သည် ။ “မောင့်”ရဲ့ အောင်မြင်မှုတွေ ပိုက်ဆံတွေ ဖယ်ပစ်ရင်တောင် “မောင့်” ကို ချစ်သည် ။ အောင်မြင်မှုရယ် စည်းစိမ်ဥစ္စာရယ်ပါ “မောင့်”မှာ ပါလာတော့ ပျော်ရွှင်စွာ လက်ထပ်ခဲ့သည် ပေါ့။ “မောင့်” အောင်မြင်မှု တွေကလည်း “ညို့”ကြောင့် ပိုပြီးတောက်ပလာသည် ဟု “မောင်” ကလှိုက်လှဲစွာ ဝန်ခံလေသည် ။ “ညို့” ကတစ်ဖက်မှာ စီးပွားလည်း ရှာတတ်သည် ။ “ညို့”ကို ရတာ လည်း “မောင်” ကံကောင်းတာပဲ။ “ညို့”က အပေါင်းအသင်း ဆန့်ပြီး အထက်တန်းလွှာ အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် လည်း တော်တော် ရင်းနှီးကျွမ်းကျင်တော့ “မောင့်” အတွက် နယ်ပယ်ပိုကျယ် ပြန့်ခဲ့သည် ။

“ညို့” တို့ အသိုင်းအဝိုင်း ဆိုတာကလည်း အတိတ်က ဘာလုပ်ခဲ့တယ် ဆိုတာထက် ခုဘာဖြစ်နေလဲ ဘယ်အနေအထားလဲ

ဆိုတာပဲ စိတ်ဝင်စားနေ ရာပေးသည် ။ အတင်ပြောတာ တောင် ယဉ်ကျေးဖွယ်ရာ ပြောသော အသိုင်းအဝိုင်း။ “ရွှင်းကြင်းညို” ကို ရှေ့တင် အရေးထား ဆက်ဆံကြမည်။ ဒီလောက်ဆို ရပါပြီ။ ကွယ်ရာက အသံတွေ မလိုအပ်မကြားချင်ပါ။

“ညို့” က အထက်တန်းလွှာတွေကို တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့်ပေါင်းသည် ။ “နှစ်” အဆင့် ဂုဏ်ရှိသူအသိုင်းအဝိုင်း ကတစ်ဆင့်၊ “တစ်” အဆင့်အသိုင်းအဝိုင်းထဲ ဝင်မည်။ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံကျင်သည့် “ညို့”အတွက် ဒီလိုမျိုးက လွယ်လွယ်လေးပဲ။ “မောင်” သည် “ညို့” အမြင့်ဆုံး လှေကားပဲ။ လူတွေရဲ့ အထာကို ပါးနပ်ကျွမ်းကျင်ဖို့ က အောင်မြင်ဖို့ အဓိက သော့ချက်ထဲမှာ ပါသည် ။ စိတ်သဘော ထားပြည့်ဝရင့်ကျက်သူတွေ မြင်ဖူးပါသည် ။ တချို့နိုင်ငံကျော် ပိုက်ဆံချမ်းသာ ပေမယ့် အေးချမ်းသူတွေ လည်း ရှိပါသည် ။ အောင်မြင်နေပေမယ့် အောင်မြင်သူကိုလည်း အရေးထား မနေသည့် လူများကိုလည်း တွေ့ဖူးပါသည် ။ ဒါပေမယ့် သူတို့ ကို “ညို့” နားမလည်ပါ။ “ညို့” အတွက် အောင်မြင်မှုနဲ့ စည်းစိမ်ဆိုတာ တန်ဖိုးထား ဂုဏ်လုပ်စရာ အကြီးကြီး ဖြစ်လို့ နေသည် ။ ပြီးတော့ လက်နက်ကောင်းတစ်ခုပဲ။ စိတ်သဘော ထား ပြည့်ဝရင့်ကျက်သူ ဆိုတာ ရှားလှတဲ့ လောထဲမှာ “ညို့”က မှ အတ္တကြီးသူကို စွပ်စွဲခံရရင်လည်း ရီစရာပဲပေါ့နော်။

ပြီးတော့ “ညို့”က ကျားနာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည် ။ အငုံ့စိတ်ရှိဖူးသည် ။ လူတွေကို အထက်စီးက ပြီးပြရတာ သိပ်အရသာ ရှိတာပဲ။ “ညို့”မှာ သနားကြင်နာစိတ်ခေါင်းပါး သည် ဆိုလည်း “ညို့”က မေးမည်။ လော က မှာ ဘယ်သူကများ ဘယ်သူ့အပေါ်မှာ ဘယ်လောက်များ သနားကြင်နာ နိုင်ပါသလဲ။ “ညို့”က ကိုယ့်စိတ်ကိုကိုယ်

ကောင်းကောင်း နိုင်နင်းသည် ။ စိတ်ခံစားချက် ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မျက်နှာမှ မပေါ်စေရ။ အမြဲတမ်း စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သူဟု ပဲ လူတွေ သိစေရမည်။ အမြဲတမ်း လောကကို အနိုင်ရသူဟု ပဲ လူတွေထင်စေရမည်။

“ညို့” နေနေကျအသိုင်းအဝိုင်း မဟုတ်ပဲ အပြင်လောကရောက် သွားရင်တော့ လူတော်တော်များများက မာနကြီး မာန်တက်နေတဲ့ ရုပ်လို့ ပြောကြည်တဲ့ ။ တော်တော် ဘဝင်မြင့်နေတဲ့ ပုံပဲတဲ့ ။ ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ ကိုယ်ပေါ့လေ။ ကိုယ်မသိတဲ့ လူတွေထဲက ကိုယ့်အကြောင်း သိနေသူတွေ ဘယ်လောက်ပါနေမလဲ။ တစ်ခါကြုံခဲ့ရင် “ညို့” ကို မြင်ဖူး သူအားလုံး ကို “ညို့” မမှတ်မိနိုင်။ စူးရှတဲ့ မျက်လုံးများ နဲ့ ဆုံမိတိုင်း ငါ့ကို သိနေသူများ လားဟု ရှက်ရွံ့သိမ်ငယ်စွာ သေးကျွံသွားရပေမယ့် မျက်နှာကိုတော့ ချီထားသည် ။ လဲကျစေချင်သူများ ဝမ်းသာအားရအောင် “ညို့” ရှုံးပြရမှာ လား။ သာမန်လူများကိုတော့ “ညို့”နဲ့ တန်းတူ သဘော မထားနိုင်ပါဘူး။အများ အမြင်မှာ ခေါင်းမော့ မျက်နှာချီထားခြင်းဖြင့် လူတွေရဲ့ အထင်သေးမှုတွေကို ဇေတေဝါ ဖြစ်စေရမည်။

လူတိုင်း အပြစ်ရှိတဲ့ လောကကြီးထဲမှာ “ညို့” ကထူးပြီးရိုးသား ပြရမှာ လား။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် ထိမ်းမရအောင် ဝမ်းနည်း လာပြီဆို နေပူပါစေ နေရိပ်ပါစေ နေကာမျက်မှန် လှလှလေးတစ်ယောက် တပ်ဆင်လိုက်ရုံပဲ။ “မောင်” က လူတိုင်းကို ရီပြ၊ ပြုံးပြ ဖော်ရွေနေရင်လည်း “ညို့” မှာ ဘဝင်မကျ။ ဒါပေမယ့် “မောင်”က ပင်ကို သဘောကောင်းသည့် အပြင် လူတွေချစ်နေ အားပေးနေဖို့ လိုသည် မဟုတ်လား။ “ညို့”ကို လူမုန်းလည်း ကိစ္စမရှိ။ လူတိုင်းနဲ့ လည်း “ညို့” ကမသိ။ “မောင်” ကသာ အရေးကြီးလေသည် ။

တခါတလေတော့လည်း ငိုချင်သလိုလိုပဲ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ့်ပဲ ပြန်အားပေးရသည် ။

“မောင်” ကတော့ “ညို”နဲ့ ဆိုရင် ကလေးပါပဲလေ။ ဘာမှ သိပ်သိတာ မဟုတ်။ သူ့အလုပ်ကို သူကြိုးစားမည်။ ကျန်တဲ့ ငွေရေးကြေးရေး ဘာမှ သူ စိတ်မဝင်စား။ “ညို”ကို သာပုံအပ် ထားသည် ။ ဒီတော့ “ညို”က “မောင့်”ဆီက နှစ်သိမ့်မှုကို မျှော်လင့်ပြီး အားနဲ့နေလို့ မရ။ “မောင်” အားကိုး ယုံကြည်လာအောင် “မောင့်”ကိုသာ နှစ်သိမ့်ရလေသည် ။ “မောင့်” ဆီက ပြန်ရတာ တွေနဲ့ စာရင် “ညို” ပေးရတာ နည်းပါသေးတယ်။

“မောင့်” သူဆီက “ညို” ရထားသည့်ဘဝက အလွန်တရာ လုံခြုံပြည့်စုံလှသည် မဟုတ်လား။ စိတ်တွေ မခံနိုင်လောက်အောင် တင်းကြပ်လာလျှင် “မောင့်”ကို အလုပ်မှာ ထားခဲ့ပြီး ကားလျှောက်မောင်း လိုက်သည် ။ နှစ်ကိုယ်ကြား ယုံကြည်စွာ ရင်ဖွင့်ရမယ့် သူလည်း မရှိ။ “မေမေ” ကိုလည်း မပြောချင်ပြီးတော့ ဒီအသိုင်းအဝိုင်း မှာ “ညို”က ဘယ်သူ့ကို ယုံရမှာ လည်း ။ ယုံကြည်စရာလည်း မတွေ့။ ခြေလှမ်းတစ်ချက် မှားတာနဲ့ တစ်ခါတည်း မထနိုင်အောင် တွန်းလှဲ ကြလိမ့်မည်။ “ညို”ကတော့ လူတိုင်းကို ကိုယ့်စိတ်နဲ့ ပဲ နှိုင်းယှဉ်သည် ။ “ညို”ကလည်း ဘယ်သူမှ ယုံကြည်ချင်စရာ ကောင်းတဲ့ မိန်းမလည်း မဟုတ်။ “မောင်” ကလွဲလို့ ပေါ့လေ။ “မောင်” ကတော့ “ညို”ရဲ့ ဒုတိယ ဝိညာဉ်ဖြစ်သည် ။ “မောင့်” ဆုံးရှုံးမှုသည် “ညို” ဆုံးရှုံးမှုပဲ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သိတတ်စကတည်းက ဘယ်သူသည် ကိုယ့်အတွက် အကျိုးရှိနိုင်မလဲ ဟု တွက်ချက်တတ်ခဲ့တာ “ညို”ရဲ့ ပါရမီပဲ။ “မောင်” ကတော့သူ့ ပြိုင်ဘက်တွေ အပေါ်ကလွဲပြီး အားလုံးကို စိတ်ရင်းနဲ့ ခင်နိုင်လေသည် ။

“ညို” သည် ထုတ်လုပ်သူနှင့် စကားပြောပြီး အတော်မောသွားသည် ။ “မောင်” ကတော့ MTV အကြည့်မပျက်။ သူများ တွေ ဘယ်ဈေးယူနေပြီ ဆိုတာကိုလည်း အဆက်မပြတ် စုံစမ်းရသေး၏ ။ “မောင်”က သိပ်အားနာ တတ်သည် ။ တော်တော် မပြောလိုက်ရ လျှော့ပြီးနေပြီ။ “ညို”သာ လူမိုက်ဝင် လုပ်ရလေ၏ ။ အဲဒီ တော့ “ရွှေငြင်းညို” က သိပ်ပိုက်ဆံမက်တယ် ဖြစ်ရော။ “မောင်”ကို မျက်စောင်းတစ်ချက် ထိုးမိတာ “မောင်” မြင်သွားပြီး မျက်လုံး ပြန်မှ ဝတ်ပြသည် ။ ကြည့်ပါလား ပြောင်ချော်ချော်နဲ့ ၊ “မောင့်” ကိုတော့ အတော်ချစ်ရလေသည် ။ သိပ်ချစ်ဖို့ ကောင်းတဲ့ “မောင်” ၊ ငါအပိုင်ရထားတာ ကံကောင်းလိုက်တာကွယ်။ မိန်းကလေးတွေနဲ့ “မောင်” အလုပ်တွေ တွဲလုပ်နေရင် “ညို့” မျက်နှာက အစွမ်းကုန် ပြုံးထားရပေမယ့် စိတ်ထဲမှာ တော့ အတော့်ကို ပူလောင်သည် ။

ဟိုတစ်နေ့ကလည်း ကြည့် ညစာစားပွဲ တစ်ခု သွားရသည် ။ “မောင်” နှင့်ကြော်ငြာထားသော ခေါင်းလိမ်းဆီ ကုမ္ပဏီကပေးတဲ့ dinner မို့ မသွားမဖြစ် သွားရသည် ။ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ရဲ့ သမီးပေါ့။ “မောင့်” ပရိတ်သတ်တဲ့ ။ “ညို” ရှေ့မှာ တောင် “မောင့်” လက်မောင်းကို ချိတ်ပြီး ဟိုလူနဲ့ မိတ်ဆက်ပေး ၊ ဒီလူနဲ့ မိတ်ဆက်ပေး လုပ်နေတာ။ ကောင်မလေးက တော်တော်လည်း ချစ်စရာကောင်းသည် မို့ “ညို့”မှာ မနည်းဟန်ဆောင် နေရသည် ။ ကုပ်ဖဲ့ပစ်လိုက် ချင်စိတ်တွေ ပေါက်လာရ၏ ။ “အစ်မ ခဏခေါ်သွားမယ်နော်” လို့ “ညို့”ကို ကပ်မလိုက်စေချင် ဟန်ဖြင့် “မောင်”နဲ့ စားပွဲဝိုင်းတွေ တစ်ခုပြီး တစ်ခု

ကူးနေလိုက်တာ။ “မောင်” ကတော့ “ညို့”ကို တကြည့်ကြည့်နဲ့ ။ “ညို့” က ပြန်ပြီး အေးဆေးပါလို့ မျက်ရိပ် ပြရသေးသည် မလွယ်ပါဘူး။ “မောင်” က ကိုယ့်ဖက်မှာ ရှိလို့ တော်သေးတာပေါ့။ “ညို့” က ပါးနပ်ရသည် ။ ဒါမျိုးဆို “မောင့်”ကို ဘယ်တော့မှ ရန်မလုပ်။ အိမ်ရောက်တော့မှ အိပ်ခန်းထဲ “မောင့်” အရင်ပြေးဝင်ပြီး ခေါင်းအုံးနှင့် မျက်နှာ နာနာဖိကာ အော်ပစ်လိုက်ရသည် ။

တစ်ယောက် ယောက်နောက်ကို “မောင်” ပါသွားမှ ဖြင့်။ အမယ်လေး တွေးတောင် မတွေးရဲဘူး။ လူတွေရှေ့မှ “ညို့” မျက်နှာကြီး ဘယ်လိုပြရမလဲ။ “ညို့” ကျော်ဖြတ်ခဲ့သူတွေ ရဲအားရနေတဲ့ မျက်လုံးတွေ ထဲမှာ နှလုံးရပ် သွားရလိမ့်မည်။ “ညို့” အမြဲလှနေ စတိုင်ကျနေမှ ဖြစ်မယ်။ ဘာတွေ ခေတ်စားနေလဲလို့ Fashion TV ကြည့်ရတာ အလုပ်တစ်ခု။ “ညို့” တို့ အသိုင်းအဝိုင်းက မိန်းမတော်တော်များများက ခေတ်နဲ့ အမှီ လိုက်နေသူများ ၏။ ကမ္ဘာမှာ ဘာခေတ်စား နေလည်း သူတို့ လုပ်ပြီးပြီ။ “ညို့” ကလည်း သူတို့ နောက်မှာ ရောက်မနေစေရ။ နိုင်ငံခြားက မောင်လေးကို ဘယ်လောက် ဈေးကြီးကြီး မှာ ရလေသည် ။

“ညို့” လက်ကိုင် အိတ်လေးက လှလိုက်တာ ” ဆိုရင်ပဲ တော်တော် ချီးမွမ်းရာ ရောက်နေပြီ။ သူတို့ တွေ ပါးစပ်က ထုတ်ဖော်ချီးကျူး ခဲလှသည် ။ တစ်ယောက်က ဟိုတယ် တစ်ခက Spa မှာ ရေသွားချိုးတယ်ဆို ကိုယ်က မသွားနိုင်ရင် အောက်ကျသည် ဟု အထင်ရောက် ကြတာ။ တော်တော်တော့ ရယ်စရာကောင်းသည် ။ အပြိုင်အဆိုင် ပိုက်ဆံ ဖြုန်းကြသည် မှာ ယုံနိုင်စရာမရှိ။ “ညို့” လိုကိုယ့်စီးပွားရေး ကိုယ်ရှာတတ်သူကလည်း တစ်ယောက်စ၊ နှစ်ယောက် စသော။ သူတို့ ယောက်ျားတွေ သနားစရာပဲ။

အပေါ်ယံအလွှားလေးမှာပေါ့ပေါ့လေး နေရတာ ဘယ်လောက် ငြိမ့်ညောင်းတယ် ထင်လဲ။ ကိုယ့်ဘဝကို ပြန်ကြည့်ရင် ကျေနပ်စရာအပြည့်။ ကိုယ်ဝယ်ချင်တာ ကိုတောင် မဝယ်နိုင်ပဲ ပိုက်ဆံအိတ် ဖွင့်ကြည့်ပြီး နောက်တွန့်နေရ ရင်တော့ လူ့ဘဝမှာ နေရတာ ဟန်မကျလှပါဘူး။

“ညို့”ကတော့ ကိုယ့်စီးပွားလည်း ကိုယ်ရှာတတ်တော့ ပိုက်ဆံ ဖြုန်းတယ်လို့ “မောင်” ပြောလာရင်တောင် “ညို့” ရှာတဲ့ ပိုက်ဆံကိုပဲ ဖြုန်းတာလို့ ခပ်တင်းတင်း ပြန်ပြောလိုက်ရုံပဲ။ “မောင်” က မဝယ်တတ်။ “ညို့” လိုလည်း ကောင်းကောင်း ဇိမ်မခံတတ်ပေ။ သူ့ ကိုယ်သူ “မောင်”က တောသားပဲလို့ ပြောရင် “ညို့”မှာ စိတ်ဆိုးရလေ၏ ” လူရှေ့မှာ မပြောနဲ့ မောင် ”လို့ တားမြစ်ရပြန်သည် ။ “မောင်” ဘယ်ကလာသည် ဆိုတာကို လူတွေ မေ့နေပါစေ။

ဟိုတလောက “ညို့” တို့ ကို မဂ္ဂဇင်း တိုက်တစ်ခုက ဓာတ်ပုံ လာရိုက်သည် ။ “ညို့” မှာ ထမင်းပွဲက “မောင်” ကြိုက်တဲ့ ငပိရည်ခွက်ကို ဖယ်ရှားပစ် လိုက်ရသေးသည် ။ မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ဓာတ်ပုံပါလာတော့ အိမ်အတွင်း အပြင် ပုံတွေက လှလှလေး ဖြစ်နေသည် ။ ထမင်းစားပွဲ ပေါ်မှာ လည်း ဥရောပစတိုင်လ် ဝိုင်ခွက်၊ ဓား၊ ခရင်းအစုံဖြင့်။ “ညို့” တော်တော် ကျေနပ်သွားရသည် ။ “ငဲ့ကို မနာလို ဖြစ်ကြစမ်း” ဟု စိတ်ထဲမှာ ကြွေးကြော်မိသည် အထိပင်။ ဒါတွေက ပကာသန၊ ဟန်ဆောင်မှု တွေပါလို့ ပြောကြမည့် မိန်းမတွေရော။ သူတို့ လည်း ဒီလိုမျိုး နေချင်ကြမယ်

သူတွေချည်းပဲလေ။ သွားရည်ကျမယ့် သူချည်းပဲ။ “ညို”ကတော့ အဲဒီအတိုင်း ထင်သည် ။ မချမ်းသာချင်တဲ့ မိန်းမရှိလို့ လား။ မကြားချင်တဲ့ မိန်းမ ရှိလို့ လား။ သူတို့ ကို “ညို” ရတဲ့ ဘဝမျိုး တစ်ရက်လောက်ပဲ ပေးကြည့်လိုက်မည်။

“ညို့”ဘဝက ဘယ်လောက် ကံကောင်းလဲ။ ပိုက်ဆံအတွက် မပူရသည့်အပြင် နာမည်ကျော်ကြား အောင်မြင်သော ခင်ပွန်းသည် ၏ ချစ်မြတ်နိုးသော ဇနီး။ ပွဲတက်တာချင်း အတူတူ အထူးအရေး ပေးခံရသူ။ ကဲ“ညို” မှ ဘဝင်မြင့်ရရင် ဘယ်သူ ဘဝင်မြင့်မလဲ ပြောစမ်းပါဦး။ “ညို” ရဲ့ တော်တော် နည်မည်ကြီးခဲ့သော အတိတ်ဆိုး တစ်ခုသာ မရှိခဲ့ရင်တော့ ပိုပြီး ခေါင်းမောနိုင်မှာ ပေါ့လေ။ “မောင်” နဲ့ တွေ့မယ်မှန်းမှ မသိတာနော်။ နာမည်ကြီး ဝင်ငွေကောက်လှသည့် အထူးကု ဆရာဝန်ကြီးက ငယ်ရွယ်ထက်မြက်သော “ညို့”ကို လက်ထပ်ယူ မယ်လို့ သေချာထင်ထားခဲ့တာ။ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေ၍ ကွာရှင်းဖို့ ကြိုးစား နေသည် ဆိုသော စကားကိုလည်း “ညို” ကယုံခဲ့မိသည် ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အထင်ကြီးခဲ့ မိသည် ။ သူ့ကို ရရင် ငွေရော ဂုဏ်ရော ပြောစရာမရှိတော့ဟု အပိုင်တွက်ထားပြီးမှ “ သူ့ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ပြန်အဆင်ပြေသွားခဲ့ပြီး မေ့လိုက်ပါတော့ ကလေးရယ်” ဟု ဇာတ်လိုက်ဆန်ဆန် “သူ” က ပြောခဲ့လေသည် ။ ခုတော့ အဲဒီ ဆရာဝန်ကြီးက ပြည်ပကို ထွက်သွား ခဲ့ပြီ။ အဲဒီကိစ္စတုန်းက “ညို” တော်တော် လဲပြိုကျခဲ့ရပေမယ့် ရသင့်တာကိုတော့ ရအောင် ယူခဲ့သည် ။ လူတွေကို အားတင်းပြီး ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ၏ ။ ခေါင်းမော မျက်နှာချိုထားတဲ့ အကျင့်ကို စွဲမြဲခဲ့ရ၏ ။

နောက်ထပ် တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်အကြာမှာ တော့ “မောင်” နဲ့ စတင်ဆုံခဲ့ ရလေသည် ။ “ညို” ပထမဆုံး ချစ်တတ်သည့်နေ့။ ဘယ်တော့မှ

မေ့ပစ်လို့ ရမှာ မဟုတ်။ အချစ်ဆိုတာ ဒီလိုကိုးဟု သိလိုက်ရပြီး ရင်ခုန်ခဲ့ရသည် ။ “မောင့်” ရဲ့ ချောမောယောကျာ်း ပီသသူမှာ ပျော်ဝင်ခဲ့ရ၏ ။ ဆုံခဲ့ရသော အကြောင်းရင်း ကတော့မဆန်းပါ။ အဲဒီ အချိန်မှာ “ညို” က ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ Marketiog Manger ဖြစ်နေပြီ။ “ညို”က အလုပ်ထဲ မှာ လည်း ထက်မြက်ကာ ကြိုးစားခဲ့သူမို့ “ညို” ကိုယ်ပိုင်ဘဝနဲ့ အလုပ်ကို ကုမ္ပဏီက သီးခြားခွဲ မြင်ထားခဲ့သည် ။ Marketing Promotion ကိစ္စတွေ အားလုံးကို “ညို” က ဆုံးဖြတ်ခွင့် ရှိထားလေ၏ ။ “မောင်” နဲ့ ကြော်ငြာရိုက်မယ်လို့ MD ပြောလာတုန်းက အင်တင်တင် ဖြစ်ခဲ့သော“ညို” သည် “မောင့်”ကို အပြင်မှာ တွေ့လိုက်ရတော့ ခဏ မှ င်တက်မိသွား ခဲ့ပေမယ့် မသိသာလိုက်ပါ။ စိတ်ခံစားချက် ဆိုတဲ့ အရာကို “ညို” က ဘယ်တုန်းကမှ ရှေ့တန်းမတင်။

သိသာနေတာက “မောင်”။ “ညို”ကို တွေ့လိုက်ကတည်းက သဘောကျဟန်က “မောင့်” မျက်နှာမှာ ထင်ရှားလို့ ။ “ညို” ကတော့ ဒါကို မအံ့သြပါ။ “ညို”ကို မြင်တဲ့ ယောကျာ်းတိုင်း ဒီလိုဖြစ် ကြတာပဲ။ သိပ်မလှပေမယ့်“ညို ” အသားအရေက ဝင်းမွတ်ကြည်လင်သည် ။ နေထိုင်ပုံ စမတ်ကျသည် ။ ကိုယ်ဟန်အမူအရာက ဆွဲဆောင်မှု အပြည့်။ ဘယ်ယောကျာ်းမဆို စိတ်ဝင်စား သွားတာများ သည် ။ “ညို” လက်ထပ်မယ်ဆို တော်ရုံဂုဏ် ရှိသူမျိုး အေးအေးဆေးဆေး ရနိုင်သည် ။ “ညို”က အလှမ်းကျယ် အလယ်လပ်ခဲ့တာကိုး။ တော်ရုံနဲ့ မှ မကျေနပ်ပဲ ထိပ်တန်းကိုမှ လိုချင်ခဲ့တာကိုး။ ကဲထားပါ အဲဒီ အတိတ်က ပြီးခဲ့ပြီ။

စတွေ့တဲ့ နေ့ကတည်းက “မောင့်”ကို “ညို” မျက်စိထဲက ဖျောက်မရတော့။ “ညို” နဲ့ တွဲနေသည့် တစ်ယောက်ကိုတောင်

ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ အလိုလို ဇာတ်လမ်းက ပြီးသွားသည်။ ။ ပထမတော့ “မောင့်”ရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုကို သာမန်ပဲထင်ကာ “ညို”က လျစ်လျူရှုဖို့ ကြိုးစားသည်။ ။ “မောင့်” ဆီက အလုပ်ကိစ္စ မဟုတ်ပဲ ဖုန်းလာချိန်တွေ စိပ်ခဲ့တော့ နည်းနည်း အံ့ဩစ ပြုလာသည်။ ။ “မောင့်” အနားမှာ “ညို့” ထက် ငယ်သူ၊ လှသူတွေ အပြည့်မဟုတ်လား။

“မောင် ” လက်ထပ်ခွင့်တောင်း တဲ့ စကားကို ကြားရတော့ သတိလက်လွတ် “ဘုရားရေ” ဟု သာတ, မိရတော့သည်။ ။ “မောင်” က “ညို့”ကို ညစာကျွေးသော ဆိုင်ကလေးကလည်း သိပ်လှနေခဲ့တော့ ကဗျာဆန်လို့ နေသည် ။ “ညို့” က ဝိုင်းလာသော မျက်ရည်တွေကို “မောင်” မသိအောင် သိမ်းပစ်ခဲ့ပြီး “ညို့”ကို ဘာလို့ လက်ထပ်ချင်တာလည်း လို့ ခပ်တည်တည် မေးလိုက်၏။ ။ “မောင်” ကပြီးပြီး “ညို့”ကို ချစ်မိသွားလို့ ပြီးတော့ “ညို့”က သိပ်ထက်မြက်ပြီး၊ ကျွန်တော့ကို လမ်းပြနိုင်မယ် ယုံကြည်ထားလို့ တဲ့ ။ “ညို့” အမှန်အတိုင်း ပြောရရင်လည်း “မောင့်”ကို ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မဆွဲဆောင်ခဲ့ရပါ။ ဘာကြောင့်လည်း ဆိုတော့ “မောင်” “ညို့” ကို လက်ထပ်ချင်တဲ့ အထိ အလေးထားမယ်လို့ မမျှော်လင့်ခဲ့လို့ ။ ဒါပေမယ့် “ညို့” က ဒါကိုယ်နဲ့ မထိုက်တန်တဲ့ အခွင့်အရေးလို့ မထင်ပါ။ တစ် ချိန် မှာ အကောင်းဆုံး တွေလာမယ်လို့ အမြဲယုံကြည်ချက် ထားခဲ့သူလေ။

“ညို့” က အချိန်ဆွဲမနေချင်၍ အဖြေတစ်ခါတည်း ပေးလိုက်သည်။ ။ “မောင့်” လိုလူက လက်ထပ် ချင်ပါသည် ဆိုမှ “ညို့”က ဘာကို ငြင်းရမှာ လဲ။ ဒို့အပြင် “မောင်” က “ညို့” ပထမဆုံး ချစ်မိတဲ့ သူ။ “မောင့်” ရဲ့ ဝမ်းသာ တုန်လှုပ်သွားတဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး “ညို့”ကို တကယ်ချစ်မြတ် နိုးသည် ဟု ရင်ထဲကနေ သိလာ၏ ။ “မောင်”

ကဒီအခြေအနေထိ ကြိုးစားလာရပုံကို ပြောပြသည် ။ “ညို့” အကြောင်းလည်း စုံစမ်းပြီးသားပါတဲ့ ။ အတိတ်အကြောင်း တွေ စိတ်မဝင်စားဘူးတဲ့ ။ “ညို့” လည်း ဘယ်တော့မှ မပြောနဲ့ တဲ့ ။ “ညို့” ဝမ်းသာပျော်ရွှင် ခဲ့ရသည် ။ “ညို့” လိုချင်တဲ့ ထိပ်တန်းဘဝကို ရတော့မည်ဟု လည်း မွေးရာပါ တွက်ချက်တတ်တဲ့ ဇာတိစိတ်နဲ့ ကျေနပ်ရသည် ။ “ညို့” ပြုလဲခဲ့ရသမျှ အားလုံးပြန်ရပြီ။

ဟော တွေးနေတာနဲ့ “မောင်” ဓာတ်ပုံရိုက်တောင် ပြီးသွားပြီ။ “ညို့” ရေဖူးကလေး အလိုက်တသိ လှမ်းပေးတော့ “မောင်” က သိပ်တော်တဲ့ မောင့်ရဲ့ “ညို့” ဟု ပြောသည် ။ “မောင်” ကလူရှေ့မှာ ရော ကွယ်ရာမှာ ပါ “ညို့” ကို အရေးပေးလှသည် ။

“အင်တာဗျူးဖို့ စောင့်နေတယ် “မောင်”၊ မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကတဲ့ ပြီးရင် တစ်လက်စတည်း ဖြေလိုက်ပါ “မောင်” ရယ် ပရိသတ်နဲ့ အဆက်မပြတ်တော့ဘူးပေါ့”

ပင်ပန်းနေဟန်ရှိသည့် မောင့်ကို ချောရသည် ။ Celebrity ဆိုတာ မီဒီယာနဲ့ အဆက်မပြတ်မှ အလုပ်ကအမြဲရှိမှာ လေ။ အင်တာဗျူးသူ ကောင်မလေးက “ညို့” ကို အားကျနေဟန် မျက်ဝန်းလေးနဲ့ ကြည့်သည် ။ “ညို့” လူတွေဆီက အဲဒါပဲ လိုချင်တာလေ၊ အနိုင်ရဖို့ ပေါ့။ “ညို့” က ရှုခင်းတွေကိုတောင် အမြင့်ဆုံးကနေပဲ ကြည့်ချင်တာ။

“ညို့”ရဲ့ တစ်မောင်တည်း မောင်နေသံကို နားငြီးချင်လည်း ငြီးကြည့်ပေါ့။ သူများကြိုက်ဖို့ မလိုဘူး၊ “မောင်” ကြိုက်ဖို့ ပဲ လိုတာ။ အဲဒီ ခေါ်သံလေးက အားဆေးဟု “မောင်” ကပြောဖူးသည် ။ အင်တာဗျူး တွေမှာ ဆိုလည်း “မောင်” က “ညို့” အကြောင်းကို ဦးစားပေး ဖြေတတ်သည် ။ “မောင်” ပရိသတ်တွေကတော့ “ညို့”ကို

မုန်းတော့မှာ ပဲနော်။ သူတို့ ရဲ့ အားပေးမှုကို ရနေဖို့ အရေးအကြီးဆုံး ။
စင်အောက်ကနေ “မောင့်” နာမည်ကို နေသံကြားရင် “ညို့” မှာ
ကြက်သီးတောင် ထရသည် ။ ကြည့်စမ်းပါဦး ဒီလူကလေးကို “ညို့”မှာ
ကြက်သီးတောင် ထရသည် ။ ကြည့်စမ်းပါဦး ဒီလူကလေးကို “ညို့”
ပိုင်ဆိုင်တာဟု မျက်ရည်များ ပင် ပိုင်းလာရသည် ။ လက်ခုပ်သံတွေ
ထဲ မှာ “မောင့်” ထက် “ညို့”က ပိုပြီး ယစ်မူးနေလား မသိ။
လက်ခုပ်သံတွေ ပျောက်မသွား စေချင်ဘူး။ “မောင်” ကျဆုံးမှာ
“မောင့်”ထက် “ညို့”က သေမလောက် ကြောက်၏ ။ “ညို့”
ကုပ်တွယ်ထားသော အစွန်းကလေး ပဲ့ထွက် သွားရလိမ့်မည်။ “ညို့”
ချောက်ထဲကျ သွားရလိမ့်မည်။ ကံတရားရဲ့ အပေါ်မှ သာ “ညို့”
ရှိနေမည်။ လုပ်ချင်ရာတွေ လုပ်ခွင့်ရနေသော ဘဝ၊ ဖြစ်ချင်တာတွေ
ဖြစ်ခွင့်ရနေသော ဘဝတွင် “ညို့” က ကိုယ့်ကို ကိုယ်အတော်ပင်
ကျေနပ်မိ လေသည် ။ “ညို့” သွားနေကျ အကြားအမြင် ဆရာမကြီး၏
ယတြာကလည်း အတော်ပင် စွမ်းတာကိုး။

ငါလုပ်တိုင်း မဖြစ်တာမရှိစေရဟု ကိုယ့်ကို ကိုယ်သတ်မှတ်
ထားခဲ့သည် ။ သူမားတွေ ကြုံတွေ့ရသော လောကဓံကို “ညို့”
မကြုံတွေ့တော့ဘူးလို့ ယုံကြည်မိခြင်းသည် ကိုယ့်ကို
ကိုယ်အစွန်းရောက် အထင်ကြီးခြင်း တစ်မျိုး ဖြစ်နေလား မသိပေ။
“ညို့”ကတော့ ဒီထက်ပိုပြီး ဘဝကို ကောင်းမွန်လာအောင် ကြိုးစားဖို့ ပဲ
ခေါင်းထဲရှိသည် ။ အသက်ရှင် ရသမျှမှာ ကောင်းကောင်း နေ
ကောင်းကောင်း စားရဖို့ က အရေးကြီးသည် မဟုတ်လား။
လူဆင်းရဲပေမယ့် စိတ်ချမ်းသာ ပါသည် ဆိုတာတွေကို
အယုံအကြည်မှုမရှိ။ ဆေးကုဖို့ တောင်မတတ်နိုင်သည့် ဘဝမှာ ဘယ်မှာ
လည်း စိတ်ချမ်းသာစရာ။ မေမေတို့ ထားနိုင်သော အဆင့်အတန်းမှာ

ပင်မရောင့်ရဲ နိုင်သော “ညို”က စိတ်ဆင်းရဲရမှာ ထက်၊ လူဆင်းရဲမှာ ကိုကြောက်သည် ။ လူတွေရဲ့ အထင်ကြီးမှုကို မရတော့မှာ ကြောက်သည် ။ လူတွေရဲ့ “ ညို့” ဆုံးရှုံးမှုကို လှောင်နေမည့် မျက်လုံးတွေကို ကြောက်သည် ။ “မောင့်” ရဲ့ အောင်မြင်ကျော် ကြားမှုနှင့် ပိုက်ဆံတွေက “ညို့” အကြောက်တရားတွေကို ကာကွယ်ပေး၏ ။ “မောင့်” ကျော်ကြားမှုကို ထိခိုက်လာနိုင်သည် မှန်သမျှကို ကာကွယ်ရမည်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ ငဲ့နေလို့ မဖြစ်။ ဘယ်သူ့ ဘဝကိုမှ စာနာနေလို့ မဖြစ်။

“ဟယ် ဟုတ်လား “မောင်” သူတို့ က တိုးတောင်းချင်နေကြပြီလား” “ညို့” ကို လာကြိုရင်း ပြောလိုက်သော “မောင့်” စကားကြောင့် လန့်သွားရသည် ။ အတီးသမားတွေလေ “မောင်” နောက်ထွက်မယ့် စီးရီးအတွက် တီးခပိုလိုချင် နေကြပြီတဲ့ ။

“ဟာ မဖြစ်ဘူးထင်တယ်၊ ဒုအခြေအနေလည်း “မောင်” သိသားပဲ၊ “ညို့” ကိုယ်တိုင် Producer လုပ်မယ့်ဟာကို၊ တခြားသူတွေ ပြောင်းတီးလိုက်ကွာ”

“ညို့”ကလည်း သူတို့ က “မောင့်” အထာကို အသိဆုံးလေ၊ “ညို့” လည်း သူတို့ အခြေအနေ တွေသိသားပဲ။ မပြေလည်ကြတာ ကြာပြီလေ။ section လေးတွေ လိုက်တီးကြတာကလည်း ဘယ်လောက် ရလို့ လည်း ”

“မောင့်” စကားကို နည်းနည်းဘဝင်မကျ ဖြစ်သွားသည် ။ သူတို့

မပြေလည်တာ သူတို့ ကိစ္စပဲ။

“မောင်” ကလည်း လေ သူတို့ လည်း ဒီလိုပဲ ဟိုလူနဲ့ တီး။ ဒီလူနဲ့ တီးနဲ့ ဝင်ငွေရနေတာပဲ။ “မောင်” ကအဖွဲ့နဲ့ ဆိုတဲ့ အဆိုတော်လည်း မဟုတ်ဘူး ။ စွဲစွဲမြဲမြဲသူတို့ နဲ့ တီးဖြစ်နေတာ ပဲရှိတာ။ “ညို့” ဘက်ကိုတော့ “မောင်” ကမကြည့်ဘူး။ “မောင့်” မိန်းမ ကိုယ်တိုင် Producer လုပ်တာနော် သတိရဦး။ သူများ ဘက်ပဲ သိပ်ကြည့်မနေနဲ့ ”

“မောင်” က “ညို့” ကို ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ ပေမယ့် သိပ်ပြီး လက်ခံပုံမရ။ အဲလို လိုက်ညှာပြီး တွေးနေရင် ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ ဘယ်သူကတော့ အငတ်ခံမလဲ။ ဟုတ်တယ် “မောင်” သဘောလွယ်မှန်း သိလို့ ပဲနေမှာ ပေါ့။ “ညို့” ကို လာပြောရင်တော့ ပြောလိုက်မှာ ပဲ။

လူတွေကလည်း ခက်တယ်။ သူတို့ ကြောင့်များ “မောင်” အောင်မြင်လာတယ် ထင်လားမသိ။ တခြားဝိုင်းနဲ့ ပြောင်းတီးလိုက်ရုံပဲ။ “မောင့်” ကို လူကြိုက်ပြီးသား။ အတီးသမားတွေ ကိုဘယ်သူ သိတာမှတ်လို့ ။ “မောင်” ကတော့ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်မယ် မသိ။ “ညို့” ပြောတာ လက်ခံပါစေ။ ရန်မဖြစ်ချင်ဘူး။ ရန်ဖြစ်ပြီး “မောင်” ထွက်သွားမှာ စိုးရိမ်သည် ။ တစ်ခါမှ “မောင်” ကထွက်သွားဖူးတာ မဟုတ်။ အပြင်မှာ တစ်ယောက်ယောက် နဲ့ တွေ့သွားမှ ဖြင့်။ ဘုရားရေ မဖြစ်ပါစေနဲ့ အဲလိုမျိုး။ ယတြာလေး ဘာလေးချေဦးမှ ပဲ။ အစက “ညို့”က ဘာယတြာမှ ယုံတာမဟုတ်။ ခုတော့ ယုံရတော့မယ်။ ခုနေရာက “မောင်” ပြုတ်ကျမသွားဖို့ နည်းလမ်းဘယ် လောက်များ မလည်း “ညို့” လုပ်ရမယ်။ “ညို့”၏ အတ္တဘယ်လောက် တောင်ကြီးမားနေပြီလဲ။ “ညို့” တစ်ခါမှ တွေးမကြည့်ဖူးခဲ့။

ဟိုးကလေးဘဝကတည်းက “ညို” ကလိုချင်တာ ရဖို့ ဆို သနားကြင်နာစိတ် နည်းပါးလှသည် ။ “ညို့”ရဲ့ တစ်ဦးထဲသော မောင်လေးကိုတောင် သိပ်ပြီး သနားကြင်နာခဲ့ တာမဟုတ်။ ဘယ်သူ့ဆီက ဘာရမလည်း လို့ “ညို့” ရဲ့ ဆာလောင်နေသော မျက်လုံးများက မရပ်မနားရှာ ဖွေနေခဲ့သည် ။ “ညို” မတရားဟု လည်း ထွေထွေထူးထူး စဉ်းစားမနေခဲ့။ လောကကြီးမှာ ကိုယ်ရဖို့ သာ အရေးကြီးတာပဲလေ။ မတရားမှုတွေ ပြည့်နှက်နေသော ကမ္ဘာကြီး မှာ “ညို့” မတရားမှုက သေးသေးလေးဟု ဇွတ်နှစ် ယုံကြည်ပစ်သည် ။ ဝဋ်လည်မယ်ဆိုလည်း ဒီဘဝမှာ မလည်နဲ့ ဦး။ အို “ညို” ကအမြဲ ကံကောင်းတယ်။ “ညို့” အေးစက်ကျရာ အရပ်ထင် ရမည်ပေါ့။ “ညို” ရှာသော စီးပွားကလည်း အထိုက်အလျောက် အောင်မြင်သည်။ ဟိုတလော ကတော့ “မောင့်” မေမေကို စိန်နားကပ်တစ်ရံ ဝယ်ပေးလိုက်သေးသည် ။ “မောင့်” မေမေက သိတတ်လိုက်တာဟု ဝမ်းသာမဆုံး။ “မောင်” ကတပြုံးပြုံးနှင့် ကျေနပ်နေသည် ။ “ညို့”ကို “မောင်” အမှတ်များများ ပေးဖို့ လိုတယ်လေ။ “မောင့်” မေမေ ကိုဝယ်ပေး ချင်လွန်းလှတယ် လည်း မဟုတ်ပါဘူး။

“ညို့” မေမေအတွက်တောင် “ညို” က တစ်နေ့ပြန်ရမှာ ပဲ ဆိုတဲ့ အတွက် အချက်ကရှိနေတာပဲ။ အဖေအမေ ဆိုတာ နံပါတ်တစ် ထားရမည်ဆိုတဲ့ ဝတ္တရားလည်း ရှိနေတယ် မဟုတ်လား။ “ညို” တစ်ယောက်ထဲ စိတ်ပုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး ။ “ညို့” မြင်ရတွေ့ရသမျှ မိန်းမ၊ ယောက်ျား အနည်းအများ စိတ်ပုပ်ကြတာပဲ။ ကိုယ့်ကို ကိုယ်အပြစ်ရှိ တယ်ထင်လာရင် “ညို” က ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဒီအတိုင်းဖော့ပြီး တွေးပစ်လိုက်သည် ။ “ညို” က ဘယ်သူ့ကိုမှ

အထင်မကြီးဘူး။ စိတ်ကောင်း လှပါပြီဆိုတဲ့ လူကိုတောင် အထင်မကြီး။ ဖေဖေကတော့ တစ်ခါတစ်လေ “ငါ့သမီးကြီး ကတော့ ငယ်ငယ်တည်းက တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်တာဟေ့” ဟု ပြောလေ့ရှိတာ သတိရတော့ “ညို” နှုတ်ခမ်းများ နည်းနည်းတွန့်ချင်ချင်ဖြစ်သွားသည်။ ဖေဖေ အဲလိုပြောတိုင်း “ညို” စိတ်ဆိုးရတာ ပဲ။ ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ် သိသလိုလို ရှိပေမယ့် ဝေဖန်ခံရရင်တော့ နည်းနည်းမှ မကြိုက်ပေ။ အပြီး တွေ ချို့နေပေမယ့် လူတွေရဲ့ စိတ်ထဲမှာ “ညို” ကို မကြိုက်တာမြင် နေရတာ ပဲ။ အပြီးချို့ဖို့ ပဲလိုတယ်။ သူတို့ စိတ်ထဲက အကြောင်းအရာ တွေစိတ်မဝင်စား။

“မောင့်” အလုပ်တွေ “ညို” အလုပ်တွေ အဆင်ပြေဖို့ သာ အဓိက။ အတင်းပြောတာ “ညို” မကြားရသရွေ့ အိုကေနေတာပဲ။ ပြန်ကြားရရင်တော့ နည်းနည်းစိတ် ထိခိုက်မိတယ်။ ဘယ်သူကရော ကိုယ့်ကို အတင်းပြောတာ ကြိုက်မှာ လည်း နော်။ တစ်ဖက်ကလည်း ကြိုက်သလိုလို။ ရေပန်းစားသူများ ၏ အတင်းကို သာအပြောများ တာ မဟုတ်လား။ “ညို” အတင်းကို လူပြောများ ရင် “ညို” ကရေပန်းစားတာပေါ့။ မနာလိုဘူးဆိုလည်း “ညို” က ပိုတောင်ဝမ်းသာ သေးတယ်။ ကိုယ့်ထက်သာတယ် ထင်လို့ သာ လူတွေမနာလို ဖြစ်ကြတာလေ။ တစ်ခါတလေ “ညို” တို့ မိန်းမတွေ ချည်းဝိုင်းဖွဲ့ မိကြရင် ဝိုင်းထဲက ခဏတောင် ထွက်မသွားရဲ ။ Bathroom သွားချင်ရင်တောင် ကြိတ်မှိတ် ဖိနေရသည် ။ ရီလည်း ရီရတယ်။ စကားပြောရင်လည်း ဘယ်သူက လက်ဝတ်ရတနာ အသစ်ဝတ်ထား လည်း ကြည့်ရသေးသည် ။ ဒါမိန်းမတွေ ထုံးစံပဲ။ မနှစ်မြို့ စရာကိစ္စလည်း မဟုတ်တော့။

အပြိုင်အဆိုင် စိတ်မရှိသည့် မိန်းမဆို တာရှိမယ်မထင်။

အားနည်းချက် ရှိထားဖူး သောမိန်းမက ပိုပြီးပြိုင်ချင်စိတ် ရှိမည်။
ရှုံးထားဖူးတာလေ။ “ညို” နေထိုင်တာ အလွှားသုံးခု။
အလုပ်ခွင်မဝင်ခင်က မေမေ ဖေဖေတို့ ၏ ပညာတတ်လူ လတ်တန်းစား
အသိုင်းအဝိုင်း။ အလုပ်ခွင်ဝင်တော့ စီးပွားရေး အသိုင်းအဝိုင်း။ “ညို့”
ကိုယ်ထာကို အဲ့ဒီအသိုင်းအဝိုင်း အလွှာနှစ်ခုက ယဉ်ကျေးမှုအရ
သာယာဖွင့်မမေးပေမယ့် စူးစမ်းတဲ့ မျက်လုံးတွေ ရှုံ့ချတဲ့ မျက်လုံးတွေ
အကြောင်း ကောင်းကောင်း သိပြီး ကောင်းကောင်း နာကျင်ခဲ့ဖူးသည် ။
“မောင့်” ကြောင့် ပတ်သက်ရသော အသိုင်းအဝိုင်းကတော့ “ညို့”
အတွက်အသစ်၊ “မောင်”သည် သူ့အတိုင်း အဝိုင်းရဲ့ ထိပ်ဆုံးပိုင်းနေရာရှိ
သူဆိုတော့ “ညို့” အတွက် အသိုင်းအဝိုင်း အသစ်သည် မွေ့လျော်ဖို့
အကောင်းဆုံး။ “မောင့်” ကျော်ကြားမှု ဖြင့်လည်း “ညို” နေထိုင်ခဲ့သော
အလွှာ နှစ်ခုက အရှုံးတွေကို ဖာထေးပစ်ပြီးပြီ။
စိတ်ဓာတ်မာကျောပြင်းထန်သော “ညို” က အားလုံးကို
ကျော်လွှားပြီးခဲ့ပြီ ထင်၏ ။ လိုချင်တာတွေထက် ပိုနေသော “ညို့” ဘဝ။
ခေါင်းပိုမော့ လိုက်စမ်း “ရွှေအင်ကြင်းညို”။

ညို့စိတ်ရဲ့ အတွင်းကျဆုံး၊ အနူးညံ့ဆုံး နေရာမှာ တော့
သိမ်ငယ်ရှက်ရွံ့စိတ်က နေရာယူ ထားသည် ။ အတိတ်ဟောင်းက
လူများကို မတော်တဆ ပြန်တွေ့ရင် စိတ်ထဲအလိုလို နာကျင်လာသည် ။
အားငယ်ချင်လာသည် ။ ခဏပါပဲ ဒါကခဏလေးပါပဲ။ အားလုံးပြီးဆုံး
ခဲ့ပြီလေ။ တရေးနီးရင်တောင် မျက်လုံးတွေ ထဲမြင်လာသည့် အချိန်ကို
လွန်မြောက်ခဲ့ပြီ။ “အိုး ငါမှားခဲ့ဖူးတာ ဘယ်လောက်ကြီး လို့ လဲ၊
လူတိုင်းဖြစ်နိုင် တဲ့ အမှားပဲ” လို့ ဇွတ်မှိတ်ဖြေ သိမ့်လိုက်သည် ။

“မောင့် ဘေးမှာ အိပ်စက်ရင်း အတိတ်ရဲ့ ခြောက်လှန့်မှုကြောင့်
လန့်နိုးလာတဲ့ ညမျိုးလည်း ရှိခဲ့ဘူးသည် ။ ဒါတွေကို “မောင်” တောင်မှ

မသိစေရ။ “ညို”နဲ့ ပဲ ဆိုင်သည့် ကိစ္စလေ။ လန့်နိုးလာသည့် ညတွေမှာ ဆိုလက်ရှိဘဝက ကျေနပ်စရာတွေကို တွေးပြီး အိပ်လိုက်တာပေါ့။ ငါ့ဘဝမှာ ဘာမှ မလိုတော့ဘူးလို့ တွေးရသည် ။ ဘာလိုချင်လည်း ဆိုတာပြတ်ပြတ် သားသားသိပြီး၊ လိုချင်တာလည်း ရခဲ့မှ တော့ ဘာလိုသေးလဲ။ ဘာအတိတ်မှ မရှိရတော့ဘူး။

“မောင် ရေနိုးပြီလား”

ညိုသွားနှိုးမယ် လုပ်တော့ “မောင်” က မျက်နှာတောင် သစ်နေပြီ။ ဖျော်ထားသော ကော်ဖီခွက်ကို “မောင်” လက်ထဲထည့်ပေးလိုက်သည် ။ ကော်ဖီ သိပ်ကြိုက်သော “မောင့်”အတွက် capaccion ကော်ဖီဖျော်စက်ကို တော်တော် ဈေးကြီးပေးပြီး၊ မွေးနေ့လက်ဆောင် အဖြစ် “ညို” ကပေးထားသည် ။ အလုပ်ကိစ္စပြောဖို့ “မောင်” ကော်ဖီသောက် ပြီးတဲ့ အထိစောင့်သည် ။

“ညို”တို့ “မောင့်” အခွေကို Producer ပဲပြန်ရောင်မလား၊ ကြော်ငြာစရိတ်ကလည်း ကြီးတယ်“မောင်” ရဲ့ နောက်ပြီးတော့ ခိုးကူးခွေတွေနဲ့...”

“ဟင် “ညို”ပဲ Producer လုပ်ချင်လွန်းလှဆိုပြီး”

“ဟုတ်ပါတယ် ဒါပေမယ့် ခု “ညို” တွက်ကြည့်တော့ ပြန်ရောင်း တာပိုကောင်း မလားလို့၊ “ညို” တို့ လည်း ခေါင်းမခဲတော့ဘူးပေါ့”

“အေးလေ မောင်အစတည်းက ပြောသားပဲ” မောင်ကညို့ကို ခပ်စွေစွေ ကြည့်ပြီးပြောသည် ခပ်စွေစွေကြည့်ပြီး ပြောသည် ။ သူပဲ

အမျိုးမျိုးဆိုတဲ့ မျက်နှာပေးလားမသိ။

“တေးရေးခတွေကလည်း များ တယ် “မောင်” ရာ ကိုယ့်ဖာသာ ကိုယ်ရေးတတ်တာပဲ ရေးပါလား”

“အဲဒါတော့ မနှမြောနဲ့ ညှိ၊ သီချင်းရေး တယ်ဆိုတာ လွယ်တာ မှတ်လို့ ။ “မောင်” ကဆိုတာပဲ mood ကောင်းတာကွ၊ ရေးတာကတော့ “မောင်” က သိပ်ရတာ မဟုတ်ဘူး ။ အဲလောက် အချိန်လည်း မပေးနိုင်ဘူး”

“ဘာခက်လို့ လည်း “ညှိ” တောင်ရေးလို့ ရတယ်” “ညှိ”ကတော့ သီချင်းရေးတာ ဘာခက်လို့လည်း ထင်၏ ။

တေးရေးခကိစ္စကို “ညှိ” က ဘာမှ ထပ်မပြောပဲ “မောင့်” ကို အလျော့ပေး လိုက်သည် ။ တော်ကြာ “မောင်” “ညှိ” ကို နားလည်မှုမရှိဘူး လို့ ထင်သွားဦးမယ်။ နားလည်နိုင်ပါတယ် ဆိုတဲ့ နောက်တစ်ယောက် တွေ့သွားမှ ဖြင့်။ အပြင်စီးပွားရေးကို ပိုရှာမှ ။ “မောင့်” ဆီကနာမည်နဲ့ ဂုဏ်ပဲ ရနေလည်း မဆိုးပါဘူးလေ။ ဒီခေတ် အနုပညာ သည် တွေက ချမ်းသာတယ်လို့ ပြောကြသည် ။ မိုးများ တုန်း ရေခံရတာ ကိုး။ အရင်ခေတ်က အဆိုတော် ဟောင်းကြီးများ ၏ သာဓကကို မြင်ရပြီး သင်ခန်းစာယူရတာ ကိုး။

“ကျွန်တော်တို့ တုန်းကတော့ဗျာ၊ သိပ်ပျော်ဖို့ ကောင်းတာပဲ။ ပိုက်ဆံမရဘဲ ကိုယ့်သီချင်း သံလေးပြန်ကြားရရင် စိတ်ကိုချမ်းသာလို့ အတီးသမား၊ တေးရေးဆရာတွေနဲ့ ကိုယ့်ညီအစ်ကို လိုနေတာ၊ မရှိအတူ ရှိအတူပဲ။ အဲ့ဒီခေတ်ကို လွမ်းတယ်ဗျာ”

အဲဒါ “ညှိ” ဖတ်လိုက်ရင် အဆိုတော်ဟောင်းကြီး တစ်ယောက်ရဲ့ အင်တာဗျူး အဖြေလေ၊ သူတို့ ခေတ်ကတော့ ဟုတ်တာပေါ့။

လိုချင်စရာတွေ ဘယ်လောက်များ လို့ လဲ။ သူတို့ မိန်းမတွေ ဆိုလည်း
ယောက်ျား နောက်ခုခေတ်လို လိုက်တာ မဟုတ်ဘူး ။
လမ်းလျှောက်သွားနေသော အဆိုတော်ဟောင်းကြီး တချို့ကိုတွေ့ရင်
သူတို့ အသက်အရွယ် ရောက်ရင် “ညို” လမ်းလျှောက် မနေချင်ပါ။

ဒါကြောင့် “မောင်” ကို ပြောတာ၊ သီချင်းဆိုဖို့ ကလွဲပြီး ဘာမှ
မသိတဲ့ အဆိုတော် မဖြစ်စေနဲ့ လို့ ။ အိုစာမင်းစာက စုရဦးမည်။
“မောင်” လည်း သနားစရာပါလား။ စတိတ်ရှိုးတွေ၊ ဧည့်ခံပွဲတွေတိုင်း
လိုက်ဆိုနေရတာ ။ “မောင်” ကလဲ “ညို”နဲ့ ထုတ်လုပ်သူတွေ နဲ့ စကား
ပြောရင် သိပ်မပါတတ်။ “ညို” ကို ပိုက်ဆံမက်တယ် အထင်ခံတာ
အရေးမကြီး မောင်အထင်ခံရမှ နာမည်ပျက်မယ်။ အဆိုတော် က
ဒီလောက် မဟုတ်ဘူး သူ့မိန်းမကချည်း ဖြစ်နေတာလို့ ပြောလည်း
ပြောကြပါစေ။ သူများ တွေ ဒီလောက်ရရင် ကိုယ်လည်း ရမှ ဖြစ်မှာ ။
ထုတ်လုပ်သူတွေ သူ့ဘာသာ သူဝါသနာပါလွန်းလို့ ပဲလုပ်လုပ်၊
ကားရောင်းပြီး ပဲလုပ်လုပ် ဒါကိုယ့် ပြဿနာ မဟုတ်ဘူး လေ။ ပရိုမိုရှင်း
ကောင်းကောင်း မလုပ် ပေးရင်တော့ “ညို” တို့ က ပြဿနာ လုပ်ရမှာ
ပေါ့။ စာချုပ်တွေနဲ့ တုန်းကတော့ အဆိုတော်တွေ သိပ်နစ်နာဖူးတယ်။
နာမည် ကြီးသွားလည်း သုံးခွေစာ ချုပ်ထားတယ်ဆို သုံးခွေမပြည့်မချင်း
ဆိုရပြီသာမှတ်။ ဘယ်လောက် ကိုယ့်အခွေ ပေါက်ပေါက်
အကျိုးခံစားခွင့် မရှိဘူး။ ဘယ်လောက်ဆိုးလဲ ။ ဝါသနာပါလွန်းလို့
ဒီလောက်ထဲ ဝင်လာသည့် ထုတ်လုပ်သူတွေ၊ ဂီတကို
ကိုယ်တိုင်ကြိုက်နှစ်သက်လွန်းလို့ ထုတ်လုပ်သူ လုပ်နေသူတွေ လည်း
ရှိပါသည် ။ သူတို့ ကတော့ အကျိုး အမြတ်ထက် ကိုယ်ထုတ်သည့်
အခွေလေး ထွက်လာရင် ဝမ်းသာလို့ ။ ဒီလိုထုတ်လုပ်သူတွေ
ကျတော့ လည်း ကိုယ်ချင်းစာစိတ်များ လွန်းလို့ နစ်နာကြရပြန်ရော။

“ညါ” ကတော့ ပရိဂျူဆာကို ငွေထုတ်သူလို့ ပဲ မြင်နေတာ ဖျောက်မရ။
ဘယ်လို ထုတ်လုပ်သူမျိုးပဲ ဖြစ်ဖြစ် လျှော့ပေး လိုက်ဖို့ စိတ်မကူး။
ကိုယ့်နစ်နာမှုကို အရင်မြင်ဖို့ လိုသည် ။ နာမည်မရှိ တော့ရင်
ဘယ်သူကမှ အဖတ်မလုပ်ချင်တော့သည့် သာဓက များ စွာကိုသာ
စိတ်ထဲစွဲနေပြီ။ နာမည်မရှိ တော့ရင်တောင် ကိုယ့်မှ အခြေအနေ
လေးတော့ ကျန်မှ ဖြစ်မယ်လေ။

ငွေထုတ်ပိုက်ပြီး ဝင်ချလာသည့် ထုတ်လုပ်သူကြီး
တွေကြောင့်လည်း ဂီတဈေးကွက် ပျက်သွားတာလည်း ရှိခဲ့ဖူးသည် ။
သူများ မပေး နိုင်သည့်ဈေးတွေ ပေးပြီး အဲဒီ လူနာမည် ကျသွားရှ်
နောက်တစ်ယောက် ဆီပြေးမည်။ အဆိုတော် ကိုယ်တိုင်ကပဲ ကိုယ်ကို
ကိုယ် ထိန်းမှ ဖြစ်မည်။ စီးပွားရေး လောကမှ လာသော “ညါ” ကတော့
သူတို့ ခြေလှမ်းတွေကို မြင်အောင်ကြည့်သည် ။ “ညါ” တို့ ခြေလှမ်းတွေ
နောက်ကျသွားလို့ မဖြစ်။

“ညါ” ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ”

“မောင်” အနားရောက်လာတာတောင် မသိလိုက်အောင် “ညါ”
အတွေးလွန်နေခဲ့သည် ။

“မင်္ဂလာဆောင် တောင်ပြီးတော့မယ် “မောင်” သီချင်း
တက်ဆိုတာတောင် နားထောင် လိုက်ရဲ့ လား”

“နားထောင်ပါတယ် “မောင်” ရဲ့ “ညါ”နဲ့ မသိတဲ့ မင်္ဂလာ
ဆောင်ဆိုတော့ စကားပြောစရာ လူလည်း မတွေ့လို့ ဒီလိုပဲ လျှောက်
ကြည့်နေတာ”

“ပြန်ကြမယ်လေ”

“မောင့်” အသိ မင်္ဂလာဆောင်မို့ “ညို” တစ်ယောက်ထဲ ဖြစ်နေခဲ့တာ။ သတို့ သား၊ သတို့ သမီးကလည်း “ညို”နဲ့ မသိပေမယ့် သေချာတော့လာ နှုတ်ဆက်ပါသည် ။ သတို့ သမီးကတောင် “ညို”ရဲ့ မြန့် စိန်လော် ကတ်လေးကို တစ်ချက်စိုက် ကြည့်သေး၏ ။ “ညို” သေချာ ဒီဇိုင်းဆွဲပြီး အပ်ထားတာမို့ လော်ကတ်လေးက သိပ်လှနေခဲ့တာကိုး။ “ညို” လက်ဝတ် ရတနာတွေက သတို့ သမီး ဝတ်ထားတာ ထက်တောင် လှချင်ချင်လေ။ မင်္ဂလာဆောင် တစ်ခုရှိရင် အဲဒီ အတွက် “ညို”က အဝတ်အစား၊ လက်ဝတ် ရတနာ သေချာစီစဉ်ပြီးမှ သွားတတ်တာ။ ညှိုးနွမ်းနေတဲ့ “ညို” ပုံစံကို လူတွေ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးစေရ။

မှန်ထဲမှာ မြင်ရသော ကိုယ့်မျက်နှာကို ဟုတ်ရဲ့ လားဟု သေချာ ပြန်ကြည့်သည် ။ ဟုတ်ပါရဲ့ မျက်လုံးထောင့်မှာ အကြောင်းလေးတွေ။ မှန်ထဲကို ကြည့်ပြီး ရီပြန်လိုက်သည် ။ ရီလိုက်ရင် ပိုသိသာ လာတယ်။ စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်မိသွား၏ ။ သွားပါပြီ ဒီအတိုင်း ဆက်ပြီး အသက်ကြီး သွားရင် ပါးရေတွေ တွန့်လာတော့မှာ ။ အလှကုန်ကို ဘာတံဆိပ်ပြောင်း သုံးရမလဲ။ ဈေးကြီးပေးရတဲ့ အလှဆီတွေကလည်း အသုံးမကျလိုက်တာ။ ကြော်ငြာထဲမှာ တော့ ဟုတ်နေတာပဲ။ နိုင်ငံခြား မင်းသမီးတွေ မျက်နှာမှာ ပါးရေမတွန့်အောင် ထိုးရတဲ့ ဆေးက ဘန်ကောက်မှာ ရသတဲ့ ။ “မောင့်” ကို ပြောဦးမှ ၊ ဟာမဖြစ်ပါဘူး“ညို” အသက်ကြီးလာတာ “မောင်” မေ့နေပါစေ။ ခုခေတ်ကောင်မလေး တွေကလည်း ပြင်ထားဆင်ထားတာ မလှတဲ့ သူကို မရှိ သလောက်ပဲ။ အိုး ငါနဲ့ တူတာမှတ်လို့ ။ လှတာပဲ ရှိတာ။

ငါ့လို “မောင့်” အလိုက်ဘယ်သူမှ သိမှာ မဟုတ်ဘူး ။ “ညို” သည် ကိုယ့်ကို ကိုယ်စိတ်တင်းလိုက်ပြန်သည် ။

“ညို” ကိုယ်တိုင်လည်း အသက်တွေ တဖြည်းဖြည်း ကြီးလာတာကို သတိမရနိုင်အောင် နေ့တိုင်းလှုပ်ရှားနေရတာ အစီအစဉ်များ ကလည်း ကွက်တိ။ “မောင့်” အနားမှ မလစ်ဟင်းရအောင် အရာရာ ဖြည့်ဆည်းညွှန်ကြားရင်း အချိန်ဆိုတာကို မေ့နေခဲ့သည်။ မဖြစ်ဘူး။

မဖြစ်ဘူး ငါအသက်ကြီးသွားတဲ့ ရုပ်ကို “မောင်” မြင်လို့ မဖြစ်ဘူးပဲ။ ဟိုတစ်နေ့က တွေ့တဲ့ ဂါဝန်လေး ပြန်ဝယ်မှ ပဲ။ ဆယ်ကျော်သက်တွေ ဝတ်တာပါဆိုပြီး ငါမဝယ်လာ ခဲ့တာ။ တည်ငြိမ်သော “ညို” စိတ်တွေ တော်တော်လှုပ် လာပြီ။ သေခြင်းတရားဆိုတာ ခေါင်းထဲဝင် လာတော့ အမြန်မောင်းထုတ် လိုက်သည် ။ ငါရော “မောင်” ရောသေဖို့ အဝေးကြီးလိုသေးတယ်။ မျက်နှာကို ခါတိုင်းထက် အနုစိပ်ပြီးသစ်သည် ။ အပေါ်ကို ပင့်ပြီး မျက်နှာသစ်ရင် ပါးရေတွန့်တာ ကာကွယ်သတဲ့ ။ မျက်နှာလိမ်းတဲ့ Lotion ကို ခါတိုင်းထက် ညင်သာစွာ လိမ်းသည် ။ မျက်လုံးကို ပြူးပြီး အရေးအကြောင်းများ ပျောက်လို ပျောက်ငြား လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်သည် ။ မျက်နှာသုတ်ပဝါနှင့် တို့ ပြီးသုတ်သည် ။ အိုး “ညို” မေ့နေလိုက်တာ “မောင်” Studio date ရှိတယ်၊ စောင့်နေကြ လောက်ပြီ။ မှန်တစ်ချက် လည်ပြန်ကြည့်၍ ဆံပင်ကို လက်နဲ့ သပ်ကာ ရေချိုးခန်းထဲက ထွက် လာပြီး “မောင်ထတော့လေ” ဟု အနူးညံ့ဆုံး အသံနှင့် နှိုးလိုက်သည် ။

အချိန်ဆိုတဲ့ စက်ကြီးက “ညို” မျက်နှာကို သာမကပဲ “ညို” ဘဝကိုရော “မောင့်” ကျော်ကြားမှုကိုပါ ဝါးမျိုနေသည် ဆိုတာကို “ညို” မေ့လျော့သွားပြီ။